

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Michala Marka a soudců JUDr. Milana Skály a Mgr. Petry Vogelové ve věci žalobce **Amper Market, a.s.**, IČO 24128376, sídlem Na Poříčí 1046/24, Nové Město, 110 00 Praha 1, zastoupeného Mgr. Luďkem Šikolou, advokátem, sídlem Mezibranská 7, 110 00 Praha, proti žalovanému **město Chrastava**, IČO 00262871, sídlem náměstí 1. máje 1, 463 31 Chrastava, o zaplacení 162 426 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Liberci č. j. 23 C 125/2017-233 ze dne 5. 6. 2018, takto:

I. Rozsudek okresního soudu se potvrzuje.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 430 Kč.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem okresní soud zamítl žalobu o zaplacení 162 426 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně od 31. 8. 2016 do zaplacení a o zaplacení 1 200 Kč (výrok I.) a uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému do tří dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 2 900 Kč (výrok III.).

2. Z odůvodnění se podává, že bylo rozhodováno o nároku žalobce na zaplacení nákladů vynaložených na dodávku elektřiny do odběrných míst žalovaného v prosinci 2015 ve výši 162 426 Kč a náhrady nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč. Žalobce tvrdí, že uzavřel dne 8. 12. 2014 se společností EPK Trade s.r.o. smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN, v níž se zavázal dodávat elektřinu do odběrných míst uvedených v příloze 2 smlouvy v období od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015. Tak bylo dodáváno také do odběrných míst žalovaného EAN 859182400406701698, 859182400406646371, 859182400406646418, 859182400406525812, 859182400406525836, 859182400406525850,

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Plíhalová.

859182400406525867, 859182400406525935, 859182400406525249, 859182400406525348,
 859182400406525355, 859182400406525430, 859182400406524341, 859182400406524457,
 859182400406524464, 859182400406523818, 859182400406523979, 859182400406524143,
 859182400406524150, 859182400406523276, 859182400406523283, 859182400406523528,
 859182400406523641, 859182400406523672, 859182400406522934, 859182400406522422,
 859182400406522514, 859182400406522569, 859182400406522576, 859182400406522583,
 859182400406522590, 859182400406522606, 859182400406522620, 859182400406522637,
 859182400406522705, 859182400406522040, 859182400406522057, 859182400403495712,
 859182400402833751, 859182400400350144, 859182400400528079, 859182400400412507,
 859182400400142107, 859182400400142114, 859182400400142121, 859182400400319097,
 859182400400203761, 859182400400203778, 859182400400158320, 859182400400134485,
 859182400400134522, 859182400400134553, 859182400406817474, 859182400407602369,
 859182400407792039 a 859182400406696529. Společnost EPK Trade s.r.o. vystupovala
 ve smluvním vztahu jako zprostředkovatel a správce odběrných míst a byla povinna platit žalobci
 dohodnuté zálohové platby za sdružené dodávky elektřiny. Protože však společnost EPK Trade
 s.r.o. zálohové platby opakovaně nezaplatila, informoval ji žalobce dopisem ze dne 27. 11. 2015
 o přerušení dodávky elektřiny, k níž přistoupil 1. 12. 2015. Z důvodu, že konečným odběratelem
 je v případě žalovaného subjekt plnící úkoly ve veřejném zájmu, který by mohl být přerušením
 dodávky elektřiny výrazně poškozen, se žalobce rozhodl, že dodávku elektřiny do odběrných míst
 žalovaného fakticky nepřerušil a že bude elektřinu dodávat i v prosinci 2015, a to přímo
 žalovanému. Jde tak dle žalobce z jeho strany o nepřikázané jednání dle § 3007 a 3009 zákona
 č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (o. z.) a z tohoto důvodu mu náleží právo na náhradu účelně
 vynaložených nákladů spočívajících v nákladech na dodávku elektřiny v měsíci prosinci 2015.

3. Okresní soud objasnil, že mezi žalobcem a společností EPK Trade s.r.o. byla dne 8. 12. 2014 uzavřena „smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny pro hladinu NN“, v níž se žalobce zavázal pro společnost EPK Trade s.r.o. zajistit distribuci elektřiny a dodávat do odběrných míst uvedených v příloze 2 smlouvy sjednané množství silové elektřiny a společnost EPK Trade s.r.o. se zavázala platit za tyto služby sjednané platby dle vystavených faktur. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 31. 12. 2015. Jde dle okresního soudu o smlouvu mezi účastníky trhu s elektřinou dle § 50 odst. 1 věta první zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), neboť v době uzavření smlouvy byly obě smluvní strany držiteli licence pro obchod s elektřinou. Nejde o smlouvu o sdružených dodávkách elektřiny, přestože tak byla označena, neboť tu lze dle § 50 odst. 2 energetického zákona uzavřít pouze se zákazníkem, jímž společnost EPK Trade s.r.o. nebyla, protože elektřinu v odběrných místech nespotřebovávala ani nepřeučtovávala (§ 2 odst. 2 písm. b/ bod 17. energetického zákona ve znění účinném do 31. 12. 2015). Protože podle § 30 odst. 1 písm. d), § 51 odst. 1 písm. b) energetického zákona lze přerušit dodávku elektřiny při opakovaném neplnění smluvních povinností zákazníkem a společnost EPK Trade s.r.o. zákazníkem ve smyslu energetického zákona nikdy nebyla, uzavřel okresní soud, že nemohlo dojít k přerušení dodávky elektřiny žalobcem jakožto obchodníkem s elektřinou. Oprávnění přerušit dodávku obchodníku na trhu s elektřinou má totiž dle energetického zákona provozovatel distribuční soustavy. Skutečnost, že by z jeho strany k takovému přerušení dodávky elektřiny společností EPK Trade s.r.o. došlo, nebyla v řízení ani prokázána ani tvrzena. Pokud jde o dodávky elektřiny pro žalovaného, ty zajišťovala na základě „Smlouvy o energetickém poradenství a správě odběrných míst a odběrných zařízení pro spotřebu elektrické energie a zemního plynu“ ze dne 11. 8. 2014 společnost Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, která byla zákazníkem dle energetického zákona, neboť žalovanému dle smlouvy přeučtovávala elektřinu, kterou sama odebrala. Mezi žalobcem a žalovaným tedy nebyl žádný smluvní vztah a žalovaný nebyl zákazníkem žalobce. Jsou pak dle okresního soudu bez významu údaje uvedené v evidenci

operátora trhu s elektřinou, neboť tato evidence nemá materiální právní účinky a nezakládá závazky. Operátor trhu pouze organizuje, administruje a eviduje trh s elektřinou, přičemž údaje do evidence vkládají sami účastníci.

4. Neobstojí dle okresního soudu tvrzení žalobce o tom, že po přerušení dodávky elektřiny vůči společnosti EPK Trade s.r.o. dodával elektřinu přímo do odběrných míst žalovaného, aby odvrátil hrozící škodu. K přerušení dodávky elektřiny společnosti EPK Trade s.r.o. fakticky ani dojít nemohlo, neboť přerušení dodávky spočívá v zamezení možnosti odebírat elektřinu v odběrném místě, odběrné místo se váže k určitému zákazníkovi a tím společnosti EPK Trade s.r.o. nebyla. Jestliže žalobce i v měsíci prosinci 2015 dodával elektřinu do odběrných míst dle smlouvy uzavřené s EPK Trade s.r.o., nešlo o žádnou z forem nepřikázaného jednání, ale o plnění z této smlouvy, která byla ukončena až uplynutím doby, na kterou byla uzavřena, to je 31. 12. 2015. Nelze pak na danou věc aplikovat ani ustanovení § 1912 o. z. o odepření plnění, na které v průběhu řízení poukazyval žalobce, neboť se místo něho uplatní speciální úprava obsažená v ustanovení § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona. Neztotožňuje se okresní soud ani se stanoviskem žalobce o tom, že by si v případě přerušení dodávek elektřiny do odběrných míst žalovaného, nemohl žalovaný zajistit obnovení dodávky elektřiny, pokud by nebyly ze strany EPK Trade s.r.o. uhrazeny dlužné platby, a to právě z toho důvodu, že žalovaný nebyl s žalobcem ve smluvním vztahu a neměl vůči němu žádný dluh. Závěrem pak okresní soud vysvětluje, že nejde na straně žalovaného ani o bezdůvodné obohacení, neboť žalobce dodával elektřinu do odběrných míst žalovaného v prosinci 2015 na základě platné a účinné smlouvy uzavřené s EPK Trade s.r.o. Poukazuje okresní soud také na to, že žalovaný sdělil žalobci, že o dodávku elektřiny od něho v prosinci 2015 nemá zájem. Podle § 142 odst. 1 o.s.ř. bylo úspěšnému žalovanému přiznáno právo na náhradu nákladů řízení ve výši 2 900 Kč. Jde o paušální náhradu nákladů za celkem 8 úkonů (účast na přípravném jednání přesahujícím dvě hodiny, účast na jednání dne 13. 3. 2018 přesahujícím čtyři hodiny a dne 29. 5. 2018 přesahujícím 2 hodiny a účast na jednání, při kterém byl vyhlášen rozsudek) po 300 Kč dle § 151 odst. 3 o.s.ř. a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, a náhradu cestovního k celkem 4 jednáním u okresního soudu po 125 Kč (ke každému jednání celkem 22 km při spotřebě paliva 5,5 l/100 km, ceně 1 litru benzínu 30,50 Kč a sazbě základní náhrady za 1 km jízdy 4 Kč).

5. Proti rozsudku okresního soudu se odvolal žalobce, který se neztotožňuje se závěrem okresního soudu, že společnosti EPK Trade s.r.o. nemohl přerušit dodávku elektřiny, neboť tato společnost nebyla zákazníkem dle energetického zákona. Žalobce má za to, že ustanovení § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona o přerušení dodávky elektřiny lze analogicky aplikovat na všechny účastníky trhu s elektřinou, neboť smyslem a účelem institutu přerušení dodávky elektřiny je motivovat odběratele, aby dodavateli uhradili dlužné platby za elektřinu. V rozporu s takovým právním hodnocením okresního soudu je závěr, že nelze na danou věc aplikovat ustanovení § 1912 o. z. o odepření plnění, neboť uzavírá-li soud na jedné straně, že ustanovení § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona se vztahuje pouze na dodávky elektřiny zákazníkovi, pak nemůže na straně druhé vyloučit aplikaci ustanovení § 1912 o. z. také ve vztahu k ostatním účastníkům trhu s elektřinou. Žalobce nadále trvá na tom, že k 1. 12. 2015 přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade s.r.o. a že elektřinu dodal přímo žalovanému na základě nepřikázaného jednání. Tím odvrátil škodu žalovanému v důsledku přerušení dodávky elektřiny hrozící a má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů. Není rovněž správný závěr okresního soudu o tom, že žalovaný sdělil žalobci, že nemá zájem odebírat od něho v prosinci 2015 elektřinu. Vyplývá z emailové komunikace mezi účastníky, že žalovaný s žalobcem o uzavření smlouvy jednal, byl si vědom toho, že od žalobce v prosinci 2015 odebírá elektřinu, avšak smlouvu s žalobcem neuzavřel. Vymezuje se dále žalobce proti tomu, že by v případě

přerušení dodávky elektřiny žalovanému mohlo dojít k jejímu obnovení dříve, než by společnost EPK Trade s.r.o. uhradila svůj dluh vůči žalobci. To je možné teprve po odstranění příčin přerušení dodávky elektřiny, tedy po uhrazení dluhu, a to i tehdy, má-li novou dodávku elektřiny zajišťovat jiný dodavatel. Navrhuje proto změnu rozsudku okresního soudu tak, že žalobě bude vyhověno.

6. V písemném doplnění odvolání ze dne 30. 8. 2018 žalobce poukázal na to, že již v řízení před okresním soudem uváděl, že existoval smluvní vztah mezi společnostmi Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost a EPK Trade s.r.o. Společnost EPK Trade s.r.o. byla prostředníkem mezi žalobcem a společností Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, která byla dalším prostředníkem dodávky elektřiny žalovanému. Společnost EPK Trade s.r.o. nakupovala elektřinu od žalobce, následně ji přeprodovala společnosti Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost a ta ji poté přeučtovala žalovanému jako koncovému zákazníkovi. Obě zmíněné společnosti (spřízněné osobou Davida T. [REDACTED], který u obou společností vykonával funkci statutárního orgánu) tak mezi sebou vytvořily řetězec přeučtování nákladů. Poukazuje dále na to, že jsou od počátku konzistentní jeho tvrzení o tom, že se společností EPK Trade s.r.o. neukončil smluvní vztah, ale pouze jí přerušil dodávku elektřiny, k ukončení smluvního vztahu došlo uplynutím doby, na kterou byla smlouva sjednána. Žalobce upřednostnil žalovaného jako koncového zákazníka a i přes značné ekonomické ztráty pokračoval v dodávce elektřiny přímo jemu i po přerušení dodávky elektřiny společností EPK Trade s.r.o. O nutnosti přerušit dodávku elektřiny přitom žalobce žalovaného informoval dopisy z 27. 11. 2015 a z 30. 11. 2015, přičemž žalovanému předložil návrh na uzavření nových smluv o dodávce elektřiny. Žalovaný si tak byl vědom toho, že v prosinci 2015 odebírá elektřinu od žalobce.

7. Žalovaný v písemném vyjádření k odvolání poukazuje na to, že nebyl s žalobcem v žádném smluvním vztahu a že dodávku elektřiny pro něho zajišťovala dle smlouvy společnost Elektřina pod kontrolou, obecně prospěšná společnost. Nesouhlasí s tím, že žalobce k 1. 12. 2015 přerušil dodávku elektřiny společnosti EPK Trade s.r.o. a že žalovaného o této skutečnosti informoval dopisem z 27. 11. 2015. Ve skutečnosti žalobce žalovanému sdělil teprve dopisem z 30. 11. 2015, který mu byl doručen 4. 12. 2015, že podá návrh na přerušení dodávek elektřiny, tedy že o přerušení dodávky elektřiny bude teprve v budoucnu jednáno. Žalovaný navíc toto sdělení považoval za „nesmysl“, neboť neměl uzavřenou smlouvu s EPK Trade s.r.o. Ztotožňuje se se závěrem okresního soudu o tom, že žalobce i v prosinci 2015 dodával elektřinu na základě smlouvy uzavřené s EPK Trade s.r.o. Sám žalobce přitom uvedl, že smlouva s EPK Trade s.r.o. platila po celý rok 2015 a že nebyla z jeho strany vypovězena. Žalobce se v žádné písemnosti zasláné mu v prosinci 2015 nezmiňoval o nepřikázaném jednatelství, o tom, že by mu dodával elektřinu přímo a ani o tom, že by od žalovaného požadoval za dodanou elektřinu nějakou platbu. Žalovaný je proto přesvědčen, že si žalobce vše vymyslel ex post. Je také správný závěr okresního soudu o tom, že žalovaný jednoznačně žalobci sdělil, že nemá zájem odebírat od něho v prosinci 2015 elektřinu. Jeho smluvním partnerem byla společnost Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, která neměla vůči žalobci žádné dluhy a ani s žalobcem nebyla v roce 2015 v žádném smluvním vztahu. Žalovaný až do prosince 2015 vůbec netušil, se kterými dodavateli uzavřela společnost Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost smluvní vztah a kdo je veden u operátora trhu s elektřinou jako dodavatel. Pro žalovaného bylo podstatné, že bylo ve vztahu k němu plněno společností Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost a že mu byla elektřina po celý rok 2015 dodávána. Navrhuje potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného.

8. Podáním ze dne 21. 2. 2019 žalovaný doplnil své vyjádření tak, že neexistenci smluvního vztahu mezi žalobcem a společností Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost lze

dovodit ze smlouvy uzavřené 11. 8. 2014, dle které byla uvedená společnost povinna uzavírat smlouvy přímo s dodavateli a nikoliv se zprostředkovatelem prodeje elektřiny. Neplatí pak z ničeho ani existence smluvního vztahu mezi společnostmi EPK Trade s.r.o. a Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, jak tvrdí žalobce. Žalovaný platil za dodávky elektřiny po celý rok 2015 společnosti Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost na základě smlouvy s ní uzavřené. Žalobci platila dle smlouvy společnost EPK Trade s.r.o. a po žalovaném ani společnosti Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost nebyly žalobcem žádné platby požadovány. Ani v průběhu prosince 2015 žalobce žalovanému nesdělil, že by měl jakékoliv neuhrazené pohledávky od jeho smluvního partnera, žalovaný proto neměl nejmenšího důvodu obávat se přerušení dodávky elektřiny.

9. U jednání před odvolacím soudem žalobce nad rámce shora uvedeného doplnil, že bylo v řízení před okresním soudem prokázáno, že dodával do odběrných míst žalovaného elektřinu po celý rok 2015, přičemž v prosinci 2015 šlo o neoprávněný odběr. Zprostředkovateli dodávek elektřiny byly společnosti EPK Trade s.r.o. a Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost. Má za to, že žalovaný nikdy nevyjádřil nezáměr o dodávku elektřiny žalobcem, a proto žalobce nejednal proti jeho vůli, nadto institut nepřikázaného jednání není vázán na souhlas osoby, v jejíž prospěch je jednáno.

10. Žalovaný u jednání před odvolacím soudem doplnil, že v emailové komunikaci mezi účastníky se neřešila dodávka elektřiny v měsíci prosinci 2015 a že v dopise z 30. 11. 2015 žalobce pouze upozorňoval na možnost přerušení dodávky elektřiny, aniž by však z něho bylo zřejmé, že se to týká také žalovaného. Uvedl dále, že z jeho strany nebylo dáno společnosti EPK Trade s.r.o. žádné zmocnění ohledně odběrných míst.

11. Odvolací soud přezkoumal ke včas podanému odvolání žalobce rozsudek okresního soudu a řízení jeho vydání předcházející a po částečném zopakování dokazování sdělením obsahu „smlouvy o sdružených dodávkách elektřiny pro hladinu NN“ ze dne 8. 12. 2014 uzavřené mezi žalobcem a společnostmi EPK Trade s.r.o. a „smlouvy o energetickém poradenství a správě odběrných míst a odběrných zařízení pro spotřebu elektrické energie a zemního plynu“ ze dne 11. 8. 2014 uzavřené mezi žalovaným a společností Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

12. Žalobce se domáhá náhrady nákladů vynaložených na dodávku elektrické energie do odběrných míst žalovaného v měsíci prosinci 2015. Svůj žalobní požadavek opírá o tvrzení, že na základě smlouvy uzavřené se společností EPK Trade s.r.o. dodával elektřinu do odběrných míst žalovaného. Protože však společnost EPK Trade s.r.o. byla opakovaně v prodlení s platbami za dodávku elektřiny, žalobce s účinností od 1. 12. 2015 přerušil dodávku elektřiny do odběrných míst žalovaného pro uvedenou společnost a nadále elektřinu dodával do stejných odběrných míst přímo žalovanému z titulu nepřikázaného jednání. Taková konstrukce žalobce a jeho právní hodnocení věci je však chybné a neobstojí.

13. Okresní soud provedl za účelem objasnění rozhodných skutečností dokazování v potřebném rozsahu a řádně na jeho základě zjistil skutkový stav, proto ze skutkového stavu objasněného okresním soudem vychází ve svém rozhodnutí i odvolací soud.

14. Pokud jde o právní hodnocení věci, správně okresní soud aplikoval zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2015, který upravuje právní vztahy mezi účastníky trhu s elektřinou a který je vztahu k občanskému zákoníku předpisem speciálním, majícím přednost před jeho obecnými ustanoveními použitelnými pouze

subsidiárně. Co však okresní soud pomíjí, jsou pro posuzovanou věc klíčová ustanovení energetického zákona o neoprávněném odběru elektřiny a o následcích s tím spojených.

15. Podle § 51 odst. 1 energetického zákona neoprávněným odběrem elektřiny z elektrizační soustavy je a) odběr bez uzavřené smlouvy, jejímž předmětem by byla dodávka elektřiny, b) odběr při opakovaném neplnění smluvených platebních povinností nebo platebních povinností, vyplývajících z náhrady škody způsobené neoprávněným odběrem elektřiny, které nejsou splněny ani po upozornění, c) odběr bez měřicího zařízení, pokud odběr bez měřicího zařízení nebyl smluvně sjednán, d) připojení nebo odběr z té části zařízení, kterou prochází neměřená elektřina, e) odběr měřený měřicím zařízením, 1. které prokazatelně nezaznamenalo odběr nebo zaznamenalo odběr nesprávně ke škodě výrobce elektřiny, obchodníka s elektřinou, provozovatele distribuční soustavy nebo provozovatele přenosové soustavy v důsledku neoprávněného zásahu do tohoto měřicího zařízení nebo do jeho součásti či příslušenství, nebo byly v měřicím zařízení provedeny takové zásahy, které údaje o skutečné spotřebě změnil, 2. které nebylo připojeno provozovatelem přenosové soustavy nebo provozovatelem distribuční soustavy, 3. které prokazatelně vykazuje chyby spotřeby ve prospěch zákazníka a na kterém bylo buď porušeno zajištění proti neoprávněné manipulaci nebo byl prokázán zásah do měřicího zařízení, f) odběr v přímé souvislosti s neoprávněným zásahem na přímém vedení či na zařízení distribuční soustavy nebo na zařízení přenosové soustavy, g) odběr elektřiny bez smlouvy o zúčtování odchylek nebo smlouvy, jejímž předmětem je přenesení odpovědnosti za odchylku na subjekt zúčtování. Podle § 51 odst. 2 energetického zákona se neoprávněný odběr elektřiny z elektrizační soustavy zakazuje.

16. V citovaném ustanovení je uvedeno několik skutkových podstat neoprávněného odběru elektřiny. Jednou z nich je dle § 51 odst. 1 písm. b) energetického zákona odběr při opakovaném neplnění smluvených platebních povinností, které nejsou splněny ani po upozornění. K jejímu naplnění je tedy třeba kumulativní naplnění dvou předpokladů, to je jednak prodlení s úhradou více smluvených plateb a jednak marné upozornění na nesplnění platebních povinností. Jsou-li tyto předpoklady splněny, jde o neoprávněný odběr ve smyslu citovaného ustanovení a dodavatelé vzniká právo ukončit nebo přerušit dodávku elektřiny a právo na náhradu škody.

17. Nárok dodavatele proti jeho odběrateli na náhradu škody vzniklé neoprávněným odběrem elektřiny i jeho výše se neřídí podle obecných ustanovení občanského zákoníku o náhradě skutečné škody a ušlého zisku, nýbrž se stanoví podle zvláštních právních předpisů (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 3287/2009 ze dne 15. 12. 2011 či sp. zn. 25 Cdo 2617/2010 ze dne 28. 6. 2012). Těmi jsou energetický zákon a prováděcí vyhláška č. 82/2011 Sb., o měření elektřiny a o způsobu stanovení náhrady škody při neoprávněném odběru, neoprávněné dodávce, neoprávněném přenosu nebo neoprávněné distribuci elektřiny, které jsou ve vztahu k občanskému zákoníku normou speciální. Povinným k náhradě škody a pasivně legitimovaným v případném sporu je pak zásadně ten, kdo se ocitl v prodlení a opakovaně ani přes upozornění své platební povinnosti nesplnil.

18. V posuzovaném případě bylo objasněno, že žalobce dodával elektřinu do shora uvedených odběrných míst na základě smlouvy ze dne 8. 12. 2014 uzavřené se společností EPK Trade s.r.o. na dobu určitou do 31. 12. 2015, že tato společnost žalobci opakovaně nezaplatila ve smlouvě dohodnuté platby za dodávku elektřiny, že tak neučinila ani přes opakovaná upozornění žalobce (jak plyne z výzev k zaplacení dlužných plateb z 25. 9. 2015 a z 11. 6. 2015) a že smluvní vztah mezi nimi byl ukončen až 31. 12. 2015 uplynutím doby, na kterou byla smlouva uzavřena. Je to tedy společnost EPK Trade s.r.o., kdo jako smluvní partner žalobce opakovaně neplatil smluvené platby za dodávku elektřiny a dlužné platby neuhradil ani přes upozornění žalobce. Je to proto právě tato společnost, kdo byl neoprávněným

odběratelem elektřiny ve smyslu § 51 odst. 1 písm. b) energetického zákona a kdo je povinen zaplatit žalobci za tento neoprávněný odběr náhradu škody, která mu takovým odběrem vznikla, a to ve výši stanovené dle vyhlášky č. 82/2011 Sb.

19. Pokud jde o žalobcem tvrzené přerušení dodávky elektřiny pro společnost EPK Trade s.r.o. s účinností od 1. 12. 2015, vyplývá z objasněných skutečností, že k němu nedošlo.

20. Jak je uvedeno shora, s neoprávněným odběrem elektřiny spojuje energetický zákon, vedle práva na náhradu škody takovým odběrem vzniklé, také právo přerušit dodávku elektřiny. Pro obchodníka s elektřinou plyne toto právo z ustanovení § 30 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 51 písm. b) energetického zákona. Postup při přerušení dodávek elektřiny z důvodu neoprávněného odběru je pak stanoven vyhláškou č. 541/2005, o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení energetického zákona (pravidla trhu s elektřinou), účinné do 31. 12. 2015. Dle ustanovení § 34 odst. 3 pravidel trhu s elektřinou je pro přerušení dodávky elektřiny v případě neoprávněného odběru třeba, aby dodavatel předal provozovateli přenosové nebo distribuční soustavy, ke které jsou připojena odběrná místa, u kterých je požadováno přerušení dodávek elektřiny, žádost o přerušení dodávek elektřiny, a to nejpozději 5 pracovních dní před dnem přerušení dodávek elektřiny.

21. Účelem právní úpravy následků neoprávněného odběru elektřiny je postihovat přerušením dodávky elektřiny ty, kteří porušují smluvní povinnosti, a přimět neoprávněného odběratele (tedy toho, který smluvní povinnosti porušuje) k odstranění závadného stavu a k řádnému splnění smluvních závazků. Má-li být tohoto účelu dosaženo, pak musí přerušení dodávky elektřiny směřovat do konkrétního odběrného místa, jehož se neoprávněný odběr týká, a k němuž bude dodávka elektřiny fakticky skutečně přerušena, a to na základě žádosti adresované provozovateli distribuční nebo přenosové soustavy dle § 34 odst. 3 pravidel trhu s elektřinou. Není možné (a zákon s ničím takovým ani nepočítá) přerušit dodávku elektřiny tak, že obchodník s elektřinou pokračuje v dodávce elektřiny do sjednaného odběrného místa s tím, že je elektřina na místo původnímu subjektu dodávána někomu jinému proto, že původní subjekt, s nímž má obchodník uzavřenou platnou a účinnou smlouvu, neplní své závazky. V dané věci žalobce, jak sám uvedl u jednání konaného před odvolacím soudem, žádost o přerušení dodávky elektřiny společnosti EPK Trade s.r.o. provozovateli přenosové nebo distribuční soustavy nepodal a v prosinci 2015 dodával elektřinu nadále, bez faktického přerušení dodávky, do stejných odběrných míst.

22. Byla to tedy společnost EPK Trade s.r.o., a nikoliv žalovaný, kdo neplnil své smluvní povinnosti vůči žalobci, neboť opakovaně nezaplatila ve smlouvě z 8. 12. 2014 dohodnuté platby za dodávku elektřiny a neučinila tak ani přes upozornění žalobce. Tím se stala neoprávněným odběratelem ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 písm. b) energetického zákona a je povinna zaplatit žalobci dle energetického zákona a vyhlášky č. 82/2011 Sb. náhradu škody, která mu tímto neoprávněným odběrem vznikla. Žalovaný proto není ve věci pasivně legitimován. Ustanovení § 3007 a 3009 o. z. o nepříkázaném jednatelství, event. § 1912 o. z., dle kterých se svého nároku domáhal žalobce, nelze na danou věc aplikovat, neboť před těmito ustanoveními má přednost úprava řešící následky neoprávněného odběru elektřiny zakotvená v energetickém zákoně jakožto speciální normě. Rozsudek okresního soudu, kterým byla žaloba zamítnuta, byť na základě jiného právního hodnocení, je proto věcně správný a jako takový byl odvolacím soudem dle § 219 o.s.ř. potvrzen, a to včetně nákladového výroku II., jímž bylo úspěšnému žalovanému přiznáno dle § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení ve výši 2 900 Kč.

23. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1, § 224 odst. 1 o.s.ř. V odvolacím řízení úspěšnému žalovanému bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení ve výši 430 Kč zahrnující náhradu za účast na jednání před odvolacím soudem ve výši 300 Kč dle § 151 odst. 3 o.s.ř. a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. a náhradu cestovného z místa sídla žalovaného k odvolacímu soudu a zpět ve výši 130 Kč (osobní vozidlo Škoda Octavia reg. zn. 4L81261, celkem 22 km, průměrná spotřeba benzínu automobilového dle technického průkazu 5,5 l/100 km, cena 1 litru paliva dle vyhlášky č. 333/2018 Sb. 33,10 Kč a základní sazba za 1 km jízdy dle téže vyhlášky 4,10 Kč).

Poučení: Proti tomuto rozsudku není přípustné odvolání. Proti rozsudku lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky u Okresního soudu v Liberci. Dovolání je přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř. Dovolatel musí být až na výjimky stanovené § 241 o.s.ř. zastoupen advokátem.

V Liberci 2. dubna 2019

Mgr. Michal Marek v.r.
předseda senátu